

OCB

Imatge de la trobada a Lluç dels socis i amics de l'Obra Cultural Balear, el passat diumenge, dia 25 de març. Les mobilitzacions en defensa del català s'allarguen durant gairebé dos mesos i tindran com a colofó la setena Diada per la Llengua, el 5 de maig a Palma de Mallorca.

El **crit** de l'Obra Cultural Balear

El 'sí al català' de les pancartes exhibides durant la trobada de l'Obra Cultural Balear és, al mateix temps, una reivindicació davant el Govern de les Illes Balears

El president de l'Obra Cultural Balear (OCB), Antoni Mir, quan fou interrogat per oferir a aquest setmanari una valoració de l'actuació del Govern de les Illes Balears en matèria de normalització lingüística, i per posar-li una nota entre l'1 i el 10, contestà: "Em reserv l'opinió."

La prudència de Mir revela, implícitament, la decisió que l'entitat ha pres de pressionar al màxim l'administració autònoma, en mans del Pacte de Progrés, en relació amb el que Mir qualifica com a "situació dramàtica" del català a les Balears en general i a Mallorca en particular. Així, va quedar de manifest en la trobada de socis i amics que l'OCB va fer el passat diumenge, dia 25 de març,

la qual va ser l'inici de la mobilització que culminarà, d'aquí a gairebé dos mesos d'actes a tots els pobles mallorquins, el dissabte dia 5 de maig, a Palma, amb la setena Diada per la Llengua i l'Autogovern, que l'entitat organitza i protagonitza d'ençà del 1995.

A banda de la Diada de Palma, també es realitzarà una diada paral·lela, amb la mateixa reivindicació, a les Pitiüses; i en el moment en què EL TEMPS consultà a Antoni Mir s'estava planejant perquè també es fes una diada a Menorca, previsiblement a Maó. En el que potser no hi haurà coincidència serà en les dates, segons les necessitats i interessos de cada organització insular, però en qualsevol cas tot fa pensar que nova-

ment la Diada reivindicativa en favor del català a les Illes tindrà un abast clarament balear.

La situació del català. La preocupació de l'OCB envers el català a Mallorca ha permès detectar una disminució de l'ús de l'idioma propi en molts àmbits. Segons l'entitat, "és cert que el coneixement passiu de la llengua progressa, tot i que les dades de les quals disposam encara cal que s'afinin més, però el que és més rellevant és que l'ús social recula cada dia més, és a dir, es parla i s'escriu cada vegada menys".

A gairebé dos anys de la constitució del Govern del Pacte de Progrés, l'OCB avalua que "ningú no pot dubtar que hi ha hagut passes positives de l'actual executiu, però són insuficients". Segons Antoni Mir cal que el Govern s'impliqui molt més: "Amb els nostres respectes demanam al Govern, que és el que més sensible en aquestes qüestions hi ha hagut a les Balears, que es banyi a fons en aquest objectiu de país i que compleixi en tota la seva extensió el seu programa". El moment present, segons el president de l'OCB, és idoni perquè "a l'equador de la legislatura del Govern del Pacte de Progrés ens pareix que és el moment de demanar el compliment del seu programa pel que fa a l'aplicació de la normalització lingüística: desplegar, en tota la seva extensió, la Llei de normalització lingüística -aprovada el 1986-; fer arribar l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits de la vida social balear, i garantir el coneixement del nostre idioma i de la nostra cultura a totes les persones que vénen de fora". Per aconseguir aquests objectius, l'OCB aposta per "tornar a la mobilització que doni aquest impuls".

Tres són, en parer de l'OCB, els punts programàtics del Pacte de Progrés que encara resten per ser assolits: un, el que fa referència al fet que la normalització lingüística es desenvoluparà en "tota" la seva extensió; dos, que la llengua serà objecte d'"especial protecció", i tres, que es "possibilitarà" a totes les persones que parlen altres llengües el coneixement del català. Les tres paraules que Mir recalca són l'eix de les reivindicacions que per a l'Obra Cultural Balear

Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear, demana més interès als partits polítics per fomentar l'ús de la llengua que, segons diu, a les Illes pateix una "situació dramàtica".

s'han de traduir en "actuacions contundents, perquè la situació del català és gravíssima".

El president de l'entitat fa un resum de les dades de què disposa (un estudi encara no finalitzat, fet a partir de dades dels padrons i d'altres fonts): "L'ús social del català recula, i ho fa enmig d'una situació marcada per l'enorme immigració que encara l'agreuja més. Hem de pensar que l'allau immigratòria d'aquests darrers anys representa entre noranta i cent mil persones més que viuen a les Balears. Aquestes dades suposen entre un 14 i un 15% de la població illenca. És molt, i cal fer actuacions contundents. Per entendre-ho, valgui la següent comparació: les dades que coneixem d'immigració a tot l'estat espanyol suposen el 2%, i a la Unió Europea, un 5'3%. És a dir, a les Balears estam tres vegades per sobre de la mitjana europea i unes set vegades per sobre de la mitjana espanyola."

Pel que fa estrictament a l'illa de Mallorca, les dades que aporta Mir a aquest setmanari són encara més contundents: "En els darrers cinc anys tenim uns cent mil nous residents, dels quals seixanta-cinc mil són estrangers. D'aquests seixanta-cinc mil estrangers, un 72% prové

de països de la UE i un 28% de països extracomunitaris."

Davant aquest panorama, segons Mir, la implicació a fons de les institucions és l'única possibilitat de redreçar un procés que ja ha entrat en una fase molt delicada.

La reivindicació de l'OCB anirà *in crescendo*, de manera que tindrà el punt màxim en la Diada del 5 de maig, però que "no s'acabarà aquell dia", diu Mir, perquè cal mantenir encesa la mobilització per aconseguir la veritable implicació del Govern i de "totes les altres institucions i sectors socials". En aquest sentit, Mir fa invocacions constants a la necessitat d'incloure en el projecte a tots els partits del Pacte de Progrés i el PP. "S'ha d'entendre que si una cosa és veritament transversal i afecta de manera igual a tot el món és la llengua."

Una de les preocupacions que més altera l'OCB és que la defensa lingüística i cultural pot córrer el risc de ser vista com una qüestió de, només, un o dos partits, i que, per tant, no s'hi impliquin tots de la mateixa manera, cadascun en l'àmbit de responsabilitat de gestió que li és propi.

Miquel Payeras